SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002 Julkaistu Helsingissä 15 päivänä tammikuuta 2002 **N:o 10—16**

SISÄLLYS

N:o Sivu
10 Valtioneuvoston asetus ammatilliseen aikuiskoulutukseen myönnettävästä valtionavustuksesta 25
11 Valtioneuvoston asetus varainsiirtoverolain 14 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosta .. 27
12 Valtioneuvoston asetus ympäristönsuojeluasetuksen 6 ja 20 §:n muuttamisesta 28
13 Valtioneuvoston asetus kaatopaikoista annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta 29
14 Valtioneuvoston asetus luonnonsuojeluasetuksen 9 §:n muuttamisesta 31
15 Maa- ja metsätalousministeriön asetus eläinten eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista 32
16 Ulkoasiainministeriön asetus diplomaatti- tai erityispassin omaavan Perun kansalaisen vapauttamisesta viisumivelvollisuudesta 39

N:o 10

Valtioneuvoston asetus

ammatilliseen aikuiskoulutukseen myönnettävästä valtionavustuksesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty opetusministeriön esittelystä, säädetään 27 päivänä heinäkuuta 2001 annetun valtionavustuslain (688/2001) 8 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan myönnettäessä valtion talousarvion momentilta 29.69.32 valtionavustusta ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa (631/1998) tarkoitetun ammatillisen lisäkoulutuksen järjestämiseen.

2 §

Valtionavustuksen saajat

Valtionavustusta voidaan myöntää ammatilliseen aikuiskoulutukseen erikoistuneille koulutuksen järjestäjille, joilla on ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain 4 §:n mukainen järjestämislupa. Avustus suunnataan ensisijaisesti niille ammatillisen aikuiskoulutuksen järjestäjille, jotka ovat saaneet vuonna 2000 opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain (635/1998) 43 §:n 3 momentin mukaista valtionavustusta maksullisena palvelutoimintana järjestettävään koulutukseen.

3 §

Hakeminen

Tässä asetuksessa tarkoitettua avustusta haetaan kirjallisesti opetusministeriöltä.

4 §

Myöntämisperusteet

Valtionavustusta voidaan valtion talousarvion rajoissa myöntää koulutukseen, joka alkaa vuonna 2002 ja päättyy viimeistään vuonna 2004.

Valtionavustusta myönnetään työelämän ajankohtaisiin koulutustarpeisiin vastaavaan koulutukseen. Avustusten myöntämisessä painotetaan erityisesti ammattitutkintoon ja erikoisammattitutkintoon valmistavaa sekä tietoteknisiä valmiuksia lisäävää koulutusta ja

erityisryhmille sekä lyhyen pohjakoulutuksen omaaville henkilöille tarkoitettua koulutusta. Avustusta myönnettäessä otetaan huomioon koulutuksen järjestäjän järjestämän ammatillisen lisäkoulutuksen määrä edellisinä vuosina, muulla opetusministeriön toimialaan kuuluvalla valtionavulla vuonna 2002 järjestettävän lisäkoulutuksen määrä sekä koulutuksen järjestäjän asema työelämän alue- ja alakohtaisten koulutustarpeiden hoitamisessa.

Valtionavustus myönnetään laskennallisena avustuksena eri hintaryhmiin sijoittuvien opiskelijatyövuosien määrien ja opiskelijatyövuotta kohden eri hintaryhmissä vahvistettujen yksikköhintojen perusteella. Valtionavustus omaehtoiseen koulutukseen on 90 prosenttia ja henkilöstökoulutukseen 50 prosenttia opiskelijatyövuosien määrän ja yksikköhintojen perusteella lasketusta euromäärästä. Koulutuksen järjestäjä voi erityisestä syystä järjestää eri hintaryhmiin kuuluvaa koulutusta valtionavustuspäätöksessä hyväksytyistä opiskelijatyövuosista poiketen. Valtionavustus tarkistetaan jälkikäteen toteutuneiden opiskelijatyövuosien mukaiseksi. Myönnetyn valtionavustuksen määrä ei kuitenkaan saa ylittyä.

Opiskelijatyövuodella tarkoitetaan tässä asetuksessa 190:tä vähintään seitsemän tunnin mittaista työpäivää opiskelijaa kohden ja opiskelijatyövuoden yksikköhinnoilla opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun asetuksen (806/1998) 10 a §:n mukaisia yksikköhintoja.

5 §

Valtionavustuksen myöntäminen ja maksaminen

Opetusministeriö myöntää ja maksaa valtionavustuksen. Valtionavustus maksetaan avustuksen saajalle yhtenä tai useampana eränä sen mukaan kuin valtionavustuspäätöksessä määrätään.

6 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä tammikuuta 2002. Tätä asetusta sovelletaan vuonna 2002 myönnettyyn valtionavustukseen.

Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 2002

Opetusministeri *Maija Rask*

Opetusneuvos Arja Mäkeläinen

N:o 11

Valtioneuvoston asetus

varainsiirtoverolain 14 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään varainsiirtoverolain 14 §:n muuttamisesta 21 päivänä tammikuuta 2000 annetun lain (52/2000), sellaisena kuin se on muutettuna lailla 1184/2000, nojalla:

1 §

Varainsiirtoverolain 14 §:n muuttamisesta 21 päivänä tammikuuta 2000 annettu laki (52/2000), sellaisena kuin se on muutettuna lailla 1184/2000, tulee voimaan 17 päivänä tammikuuta 2002.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 17 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Vanhempi hallitussihteeri Katriina Pessa

N:o 12

Valtioneuvoston asetus

ympäristönsuojeluasetuksen 6 ja 20 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä,

muutetaan 18 päivänä helmikuuta 2000 annetun ympäristönsuojeluasetuksen (169/2000) 6 §:n 1 momentin 12 kohdan c alakohta ja 20 §:n 1 momentin 3 kohta seuraavasti:

6 §

Alueellisessa ympäristökeskuksessa käsiteltävät lupa-asiat

Alueellinen ympäristökeskus ratkaisee seuraavien ympäristönsuojelulain 28 §:n 2 momentissa sekä tämän asetuksen 1 §:ssä tarkoitettujen toimintojen ympäristölupa-asiat, jollei ympäristönsuojelulain 31 §:n 1 momentista tai edellä 5 §:stä muuta johdu:

— — — — — — — — — — — — — —

12) jäte- ja vesihuolto:

— — — — — — — — — — — — — —

c) laitos tai paikka, jossa hyödynnetään tai käsitellään muualla kuin siinä syntyneitä ongelmajätteitä, ei kuitenkaan kotitaloudessa tai siihen rinnastettavassa toiminnassa syntyneen ongelmajätteen vastaanotto- ja varastointipaikka eikä ongelmajätteiksi luokiteltavien romuajoneuvojen tai käytöstä poistettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden vastaanotto- ja varastointipaikka;

— — — — — — — — — — — — — —

20 §

Kaatopaikkaa koskevan lupapäätöksen määräykset

Sen lisäksi, mitä 18 ja 19 §:ssä säädetään, kaatopaikkaa koskevassa lupapäätöksessä on oltava määräykset:

— — — — — — — — — — — — — —

3) kaatopaikalle sijoitettavaksi hyväksytyn jätteen määrästä ja lajista jätelain 75 §:n 1 kohdassa tarkoitetun luettelon mukaisesti;

— — — — — — — — — — — — — —

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 2002

Ympäristöministeri *Satu Hassi*

Neuvotteleva virkamies Klaus Pfister

N:o 13

Valtioneuvoston asetus

kaatopaikoista annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä,

muutetaan kaatopaikoista 4 päivänä syyskuuta 1997 annetun valtioneuvoston päätöksen (861/1997) 5 §:n otsikko ja 1 momentti, 6 §:n 1 momentin 2 kohta ja liitteen 1 kohta 5 seuraavasti:

5 §

Kaatopaikan ympäristölupa

Kaatopaikan ympäristölupaa koskevasta hakemuksesta ja lupa-asian käsittelystä säädetään ympäristönsuojelulaissa (86/2000) ja ympäristönsuojeluasetuksessa (169/2000).

— — — — — — — — — — — — — —

6 §

Jätteestä annettavat tiedot

Tuotaessa jätettä sijoitettavaksi kaatopaikalle on jätteen haltijan tai muun tuojan annettava kaatopaikan pitäjälle:

— — — — — — — — — — — — — —

2) tiedot jätteen luokittelusta jätelain 75 §:n 1 kohdassa tarkoitetun luettelon mukaisesti;

— — — — — — — — — — — — — —

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 2002

Ympäristöministeri *Satu Hassi*

Neuvotteleva virkamies Klaus Pfister

Liite 1

KAATOPAIKALLE ASETETTAVAT YLEISET VAATIMUKSET

— — — — — — — — — — — — — —

5. Kaatopaikan pohja- ja pintarakenteita sekä kaatopaikkaveden ja -kaasun keräämistä koskevat poikkeukset

Lupaviranomainen voi päätöksellään lieventää kohdassa 2—4 tarkoitettuja vaatimuksia

— kaatopaikkavesien keräämisestä yhteen ja käsittelystä,

— kaatopaikan pohja- ja pintarakenteista tai

— kaatopaikkakaasun keräämisestä yhteen ja hyödyntämisestä tai käsittelystä,

jos kaatopaikan pitäjä kaatopaikan terveys- ja ympäristövaikutusten kokonaisarvioinnin perusteella luotettavasti osoittaa, ettei kaatopaikasta ja jätteiden sijoittamisesta sille voi aiheutua pitkänkään ajan kuluessa jätelaissa tai ympäristönsuojelulaissa taikka niiden nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle eikä ympäristönsuojelulain 7 §:ssä tarkoitetun maaperän pilaamiskiellon tai 8 §:ssä tarkoitetun pohjaveden pilaamiskiellon rikkomista. Kaatopaikalla käytettävän tekniikan sekä terveys- ja ympäristöhaitan torjuntamenetelmän on tällöinkin oltava jätelain 6 §:n 5 kohdassa säädetyn mukaisia.

— — — — — — — — — — — — — —

N:o 14

Valtioneuvoston asetus

luonnonsuojeluasetuksen 9 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä,

muutetaan 14 päivänä helmikuuta 1997 annetun luonnonsuojeluasetuksen (160/1997) 9 §:n 2 momentti seuraavasti:

9 §

Korvausten jaksottaminen

— — — — — — — — — — — — — —

Korvausta, jonka suuruus on alle 50 000 euroa, ei jaksoteta.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä tammikuuta 2002

Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 2002

Ympäristöministeri *Satu Hassi*

Lainsäädäntöneuvos Riitta Rönn

N:o 15

Maa- ja metsätalousministeriön asetus

eläinten eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista

Annettu Helsingissä 7 päivänä tammikuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1192/1996) nojalla:

1 §

Tarkoitus ja soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään eläintautien leviämisen ehkäisemiseksi Euroopan yhteisön ulkopuolisista maista (*kolmannet maat*) Suomeen tuotaville eläimille tehtävästä eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta.

Tämä asetus koskee myös kolmannesta maasta Suomen alueen kautta toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan kuljetettavien eläinten eläinlääkinnällistä rajatarkastusta.

Tätä asetusta ei sovelleta Norjasta tuotaviin eläimiin. Norjaan vietäväksi tarkoitettuihin eläimiin sovelletaan mitä tässä asetuksessa säädetään Euroopan unionin jäsenvaltioihin vietäväksi tarkoitetuista eläimistä.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) *kolmannella maalla* Euroopan yhteisön ulkopuolista valtiota;

2) *eläimellä* seuraavia eläimiä, jotka tuodaan kolmansista maista:

2.1) nisäkkäät;

2.2) siipikarja ja muut linnut;

2.3) matelijat;

2.4) sammakkoeläimet;

2.5) kalat ja muut vesiviljelyeläimet, joita ei ole tarkoitettu käytettäväksi elintarvikkeena välittömästi maahantuonnin jälkeen;

2.6) mehiläiset;

3) *eläinlääkinnällisellä rajatarkastuksella* kolmansista maista tuotaville eläimille tehtävää tarkastusta, johon kuuluu asiakirjojen tarkastus, tunnistus ja fyysinen tarkastus;

4) *rajaeläinlääkärillä* eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen tekevää maa- ja metsätalousministeriön palveluksessa olevaa tai maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkinnällistä rajatarkastusta suorittamaan valtuuttamaa laillistettua eläinlääkäriä sekä hänen sijaistaan;

5) *rajatarkastusasemalla* liitteessä I mainitussa kunnassa sijaitsevaa maa- ja metsätalousministeriön määräämää tarkastuspaikkaa, jossa eläinlääkinnällinen rajatarkastus tehdään;

6) *rajanylityspaikalla* liitteessä I mainittua tullitoimipaikkaa, jonka kautta eläimet tuodaan maahan ja josta ne toimitetaan asianomaiselle rajatarkastusasemalle;

7) *tuontiasiakirjalla* eläimen mukana olevia alkuperäisiä tuontilupia, todistuksia ja muita asiakirjoja;

8) *tuontierällä* samalla kuljetusvälineellä kuljetettavia eläimiä, joilla on yhteiset tuontiasiakirjat ja jotka tuodaan samasta kolmannesta maasta;

9) *asiakirjojen tarkastuksella* eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetun lain nojalla vaadittavien tuontiasiakirjojen tarkastusta;

Neuvoston direktiivi 91/496/ETY (31991L0496); EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 56,
komission päätös 92/527/ETY (31992D0527); EYVL N:o L 332, 18.11.1992, s. 22,
komission päätös 97/778/EY (31997D0778); EYVL N:o L 315, 19.11.1997, s. 15.

10) *tunnistuksella* eläinten vertaamista tuontiasiakirjoihin sekä eläimiltä vaadittavien tunnistusmerkintöjen tarkastusta;

11) *fyysisellä tarkastuksella* eläinten kliinistä terveystarkastusta ja siihen mahdollisesti liittyvää näytteenottoa ja laboratoriotutkimuksia;

12) *maahantuojalla* sellaista luonnollista tai oikeushenkilöä tai tämän edustajaa, joka tuo eläimiä kolmannesta maasta Suomeen tai kuljettaa niitä Suomen alueen kautta toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan taikka joka esittää tuontierän eläinlääkinnällisessä rajatarkastuksessa tarkastettavaksi;

13) *ANIMO-viestillä* tuontierästä määräpaikkana olevan Euroopan unionin jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitettavia tietoja; sekä

14) *jäsenvaltiolla* Euroopan unionin jäsenvaltiota.

3 §

Tuontiehdot

Tuontierä ei saa sisältää eläimiä, joiden tuonti Euroopan yhteisön alueelle on kielletty maa- ja metsätalousministeriön tai komission suojapäätöksellä. Tuonnista ei saa aiheutua eläintautien leviämisen vaaraa.

Jos tuontierä jää Suomeen, eläinten ja tuontiasiakirjojen on täytettävä maa- ja metsätalousministeriön erikseen antamat eläinlajikohtaiset vaatimukset.

Jos tuontierä on tarkoitus kuljettaa Suomen kautta toiseen jäsenvaltioon, eläinten ja tuontiasiakirjojen on täytettävä Euroopan yhteisön lainsäädännön vaatimukset tai näiden puuttuessa määränpäänä olevan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimukset. Rajaeläinlääkärin on varmistettava, että määränpäänä oleva jäsenvaltio hyväksyy eläinten maahantuonnin.

Jos tuontierä on tarkoitus kuljettaa Suomen kautta kolmanteen maahan, tuontierällä on oltava maa- ja metsätalousministeriön myöntämä lupa kauttakuljetukseen. Lisäksi eläinten ja tuontiasiakirjojen on täytettävä määränpäänä olevan kolmannen maan vaatimukset. Rajaeläinlääkärin on varmistettava, että kyseinen kolmas maa hyväksyy eläinten maahantuonnin.

4 §

Eläinlääkinnällinen rajatarkastus

Eläimet on tuotava Suomeen hyväksytyn rajanylityspaikan kautta. Maahantuojan on kustannuksellaan toimitettava tuontierä rajatarkastusasemalle. Rajaeläinlääkärin on tehtävä eläimille eläinlääkinnällinen rajatarkastus rajatarkastusasemalla.

Jos rajatarkastusasema ei sijaitse välittömästi rajanylityspaikan yhteydessä, tulliviranomaisen on rajaeläinlääkärin pyynnöstä alustavasti tarkastettava tuontiasiakirjat eläinten saapuessa rajanylityspaikalle. Tulliviranomaisen on tämän jälkeen ohjattava tuontierä eläinlääkinnällistä rajatarkastusta varten asianomaiselle rajatarkastusasemalle ja ilmoitettava tästä rajaeläinlääkärille. Rajaeläinlääkärin on ilmoitettava rajanylityspaikan tulliviranomaiselle tuontierän saapumisesta rajatarkastusasemalle.

Rajaeläinlääkärin on tehtävä eläimille asiakirjojen tarkastus, tunnistus ja fyysinen tarkastus.

Jos tuontierä täyttää 3 §:ssä mainitut tuontiehdot, sen suhteen on meneteltävä 5 §:n mukaisesti. Jos tuontierä ei täytä tuontiehtoja tai sen epäillään aiheuttavan eläintautien leviämisen vaaraa, sen suhteen on meneteltävä 6 §:n mukaisesti.

5 §

Eläinlääkinnälliseen rajatarkastukseen liittyvät tuontiasiakirjat ja todistus

Euroopan yhteisön alueelle tuotaviksi tarkoitettujen eläinten mukana olevien tuontiasiakirjojen on koostuttava yhdestä arkista ja kaikki asiakohdat on oltava täytetty kokonaan. Jos tuontiasiakirja todistusmallin rakenteesta johtuen käsittää useamman arkin, näiden arkkien on oltava siten merkittyjä, ettei ole epäselvyyttä niiden yhteenkuuluvuudesta eikä todistukseen kuuluvien arkkien lukumäärästä. Tuontiasiakirjojen on oltava laadittu vähintään suomeksi tai ruotsiksi ja, jos eläimen lopullinen määränpää on Euroopan unionin toinen jäsenvaltio, myös kyseisen maan virallisella kielellä.

Rajaeläinlääkärin on annettava tuontiasia-

kirjoista leimalla ja allekirjoituksella vahvistetut kopiot maahantuojalle ja pidettävä alkuperäiset asiakirjat itsellään. Jos eläimet on tarkoitus kauttakuljettaa edelleen kolmanteen maahan, rajaeläinlääkärin on kuitenkin annettava alkuperäiset tuontiasiakirjat maahantuojalle ja pidettävä kopiot itsellään.

Rajaeläinlääkärin on lisäksi annettava maahantuojalle tämän asetuksen liitteen II mukainen todistus, josta hän säilyttää kopion itsellään. Todistuksen on oltava laadittu vähintään suomeksi tai ruotsiksi ja, jos eläimen lopullinen määränpää on Euroopan unionin toinen jäsenvaltio, myös kyseisen maan virallisella kielellä. Todistuksen ja sen kopioiden on koostuttava yhdestä arkista.

Tuontiasiakirjoja, todistuksia ja niiden kopioita on säilytettävä rajatarkastusasemalla vähintään kolmen vuoden ajan.

6 §

Toimenpiteet, jos tuontierä ei täytä tuontiehtoja

Jos eläinlääkinnällisessä rajatarkastuksessa todetaan, että tuontierä ei täytä 3 §:ssä mainittuja tuontiehtoja tai jos sen epäillään aiheuttavan eläintautien leviämisen vaaraa, on sen suhteen meneteltävä eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetun lain (1192/ 1996) 16 §:n mukaisesti.

Rajaeläinlääkärin on tehtävä tuontierän hylkäämisestä merkintä tuontiasiakirjoihin. Lisäksi hänen on toimitettava tieto hylkäämisestä, siihen johtaneista syistä sekä tuontierän alkuperästä maa- ja metsätalousministeriöön, joka toimittaa tiedon edelleen liitteessä I mainituille rajatarkastusasemille ja Euroopan yhteisöjen komissiolle.

7 §

ANIMO-viesti

Jos eläimet on tarkoitus kuljettaa Suomen kautta toiseen jäsenvaltioon, rajaeläinlääkärin on lähetettävä tuontierästä ANIMO-viesti määräpaikan ja tarvittaessa kauttakulkumaana olevan jäsenvaltion tai -valtioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Jos eläimet on tarkoitus kuljettaa Suomen kautta kolmanteen maahan, rajaeläinlääkärin on lähetettävä tuontierästä ANIMO-viesti poistumispaikan rajatarkastusaseman ja tarvittaessa kauttakulkumaana olevan jäsenvaltion tai -valtioiden toimivaltaisille viranomaisille.

ANIMO-viesteissä on käytettävä liitteessä I mainittuja rajatarkastusasemien ANIMO-koodeja.

8 §

Tarkastuspäivät ja vuorokaudenajat

Eläinlääkinnällinen rajatarkastus tehdään rajatarkastusasemilla liitteessä I mainittuina aukioloaikoina. Jos maahantuoja haluaa eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen tehtäväksi muuna aikana, hänen on sovittava siitä etukäteen asianomaisen rajaeläinlääkärin kanssa.

Maahantuojan on ilmoitettava rajaeläinlääkärille eläinten saapumisesta eläinlääkinnälliseen rajatarkastukseen viimeistään edellisenä työpäivänä rajatarkastusaseman aukioloaikana. Ilmoituksen on oltava eräkohtainen ja se on tehtävä kirjallisesti. Ilmoituksesta on käytävä ilmi seuraavat tiedot:

1) maahantuojan nimi, osoite ja puhelinnumero;
2) kuljetuksesta vastaavan henkilön yhteystiedot;
3) rajanylityspaikka, jonka kautta eläimet aiotaan tuoda;
4) eläinten tuontiajankohta; päivämäärä ja kellonaika;
5) eläinten laji ja määrä;
6) eläinten viejämaa; sekä
7) eläinten määränpäämaa.

9 §

Maahantuontitilasto

Rajaeläinlääkärin on pidettävä tilastoa kaikista rajatarkastusasemalla tarkastetuista tuontieristä maa- ja metsätalousministeriön ohjeiden mukaisesti.

Jos rajatarkastusasema ei sijaitse rajanylityspaikan yhteydessä, rajanylityspaikan tulliviranomaisen on pidettävä tilastoa kaikista kyseisen rajanylityspaikan kautta tuoduista

tuontieristä maa- ja metsätalousministeriön ohjeiden mukaisesti. Tulliviranomaisen on toimitettava tilastot asianomaisen rajatarkastusaseman rajaeläinlääkärille jokaisen kuukauden lopussa.

Rajaeläinlääkärin on tarkastettava rajanylityspaikoilta toimitettavat tilastot ja toimitettava ne yhdessä rajatarkastusasemalla pidettävän tilaston kanssa pyydettäessä maa- ja metsätalousministeriöön.

10 §

Poikkeukset

Seuraavia eläimiä saadaan tuoda maahan kolmansista maista ilman eläinlääkinnällistä rajatarkastusta eikä niitä tarvitse tuoda hyväksyttyjen rajanylityspaikkojen kautta:

1) sellaiset yksityishenkilön mukanaan tuomat lemmikkieläimet ja tutkimuslaitoksille koe-eläimiksi tuotavat eläimet, joita ei ole tarkoitettu myytäviksi, välitettäviksi tai muulla vastaavalla tavalla edelleen luovutettaviksi ja jotka kuuluvat seuraaviin eläinlajeihin:

1.1) koirat ja kissat;
1.2) jyrsijät ja kanit;
1.3) matelijat;
1.4) sammakkoeläimet; sekä

2) trooppiset akvaariokalat, -äyriäiset ja -nilviäiset.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja eläimiä koskevat kuitenkin maa- ja metsätalousministeriön erikseen antamat eläinlajikohtaiset tuontivaatimukset.

11 §

Maksut

Eläinten eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta sekä siihen liittyvistä toimenpiteistä peritään tuontierän tarkastettavaksi esittävältä valtion maksuperustelain (150/1992) ja eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetun lain perusteella määräytyvä maksu.

Eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetun lain mukaan maahantuoja tai tämän edustaja vastaa kaikista eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta sekä siihen liittyvistä toimenpiteistä aiheutuneista kustannuksista.

12 §

Rangaistussäännökset

Rangaistuksesta tämän asetuksen 3—5 §:n rikkomisesta säädetään eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetussa laissa ja rikoslaissa.

13 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännös

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä tammikuuta 2002.

Sen estämättä, mitä 5 §:ssä säädetään, liitteen II mukainen todistus ja tuontierän mukana olevat asiakirjat saavat suomen ja ruotsin kielen sijasta olla myös englanninkielisiä siihen saakka, kunnes maa- ja metsätalousministeriö toisin määrää.

Tällä asetuksella kumotaan eläinten eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista 30 päivänä joulukuuta 1996 annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (1236/1996) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Helsingissä 7 päivänä tammikuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Eläinlääkintöylitarkastaja Hentriikka Kontio

LIITE I

RAJATARKASTUSASEMAT JA RAJANYLITYSPAIKAT SEKÄ NIIDEN AUKI-OLOAJAT ELÄINTEN ELÄINLÄÄKINNÄLLISTÄ RAJATARKASTUSTA VARTEN

Rajanylitys-paikkana toimiva tullitoimipaikka	**Rajatarkastus-aseman sijaintikunta**	**Aukioloajat**	**Eläimet**	**ANIMO-koodit**
Helsinki/ satama	Helsinki	8.00 - 17.00 ma-pe	S, H, M	14.001.99
Helsinki-Vantaa/ lentoasema	Vantaa	8.00 - 17.00 ma-pe	M	14.101.99
Vaalimaa/ maantie	Virolahti	8.00 - 17.00 ma-pe	S, H, M	14.105.99

S = sorkka- ja kavioeläimet
H = rekisteröidyt hevoseläimet
M = muut eläimet

LIITE II

TODISTUS RAJAN YLITYKSESTÄ ELÄIMILLE

Huom. Täytetään painokirjaimin

1. Todistuksen numero .....

2. Rajatarkastusasema

Osoite .....

Koodinumero (Animo) .....

3. Eläinlaji

Yleisnimi .....

Koodinumero (Animo) .....

4. Alkuperämaa

Alue .....

5. Lähetyksen koko

Eläinten lukumäärä .....

Pakkausten lukumäärä .....

Konttien lukumäärä .....

6. Eläinten käyttötarkoitus

Jalostus .....

Lihankasvatus .....

Teurastus .....

Muu (mikä) .....

7. Alkuperäisen

todistuksen nro .....

muun asiakirjan nro .....

8. Maahantuoja

Nimi ja osoite .....

.....

.....

9. Määränpää

Nimi ja osoite .....

.....

.....

Eläinten pitopaikka .....

10. Kuljetustapa rajalla tapahtuvan tunnistamisen jälkeen

Junavaunu (nro) .....

Kuorma-auto (rek. nro) .....

Lentokone (lennon nro) .....

Laiva (nimi) .....

11. Laboratoriotutkimukset

Rajatarkastusasemalla otetut näytteet

Näyte otettu Kyllä / Ei[1]

Näytteen laatu veri[1]
virtsa[1]
uloste[1]
muu (mikä)[1] .....

Suoritetut tutkimukset .....

Tutkimustulos .....

Laboratoriotutkimus kesken[2] .....

12. Erityisvaatimukset

Lisävakuudet määränpäässä .....

13. Vakuutus eläinten terveydentilasta[1]

Minä, allekirjoittanut ..... rajatarkastusaseman rajaeläinlääkäri vakuutan seuraavaa:

(a) direktiivin 91/496/ETY edellyttämät tarkastukset on suoritettu, eläimet on hyväksytty tuotavaksi yhteisön alueelle ja eläimet täyttävät yhteisön maahantuontivaatimukset[3];
(b) eläimet on tarkastettu ja ne täyttävät ..... (määränpäänä oleva jäsenvaltio) terveysvaatimukset[4];
(c) neuvoston direktiivissä 91/628/ETY esitettyjä vähimmäisvaatimuksia eläinten suojelemiseksi kansainvälisten kuljetusten aikana on noudatettu.

Paikka .....

Päivämäärä .....

Rajaeläinlääkärin nimi ja virka-asema .....

Rajaeläinlääkärin allekirjoitus .....

Leima[5]

Tämän todistuksen on seurattava lähetystä määräpaikkaan. Se koskee vain eläimiä, joilla on sama käyttötarkoitus ja jotka kuljetetaan samalla kuljetusvälineellä samaan määräpaikkaan.

---

(1) Tarpeeton yliviivataan.
(2) Ilmoitetaan määräpaikan toimivaltaiselle viranomaiselle.
(3) Vakuutus sellaisten eläinten terveydentilasta, joille tuontisäännöt on harmonisoitu yhteisötasolla tai joiden kauppa on harmonisoitu yhteisön alueella, mutta jotka tuodaan sellaisesta yhteisön ulkopuolisesta maasta, jolle ei ole harmonisoituja tuontisääntöjä.
(4) Vakuutus sellaisten eläinten terveydentilasta, joita ei ole mainittu direktiivin 90/425/ETY liitteessä A tai jotka ovat direktiivin 91/67/ETY (vesieläimet) alaisia.
(5) Leiman on oltava erivärinen kuin todistuksen tekstiosan.

N:o 16

Ulkoasiainministeriön asetus

diplomaatti- tai erityispassin omaavan Perun kansalaisen vapauttamisesta viisumivelvollisuudesta

Annettu Helsingissä 7 päivänä tammikuuta 2002

Ulkoasiainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 30 päivänä maaliskuuta 1922 valtioneuvostosta annetun lain (78/1922) 3 b §:n, sellaisena kuin se on laissa 540/2000, ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun valtioneuvoston ohjesäännön (1522/1995) 15 §:n nojalla:

1 §

Perun kansalainen, jolla on kotimaansa toimivaltaisen viranomaisen myöntämä diplomaatti- tai erityispassi, on vapaa viisumivelvollisuudesta Suomeen 1 päivästä tammikuuta 2002 alkaen.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 7 päivänä tammikuuta 2002

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

Linjanjohtaja Marcus Laurent

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 10—16, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2002 EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA ISSN 1455-8904